

اگر کسی می‌خواهد ذهن خود را در طهارت نگه دارد

شماره پرسش: ۵۷۱۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۶/۱۷ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام استاد سوالات در دو بخش هست : بخش اول ازدواج: ۱. جایگاه ازدواج با توجه به روح زمانه صحبت کنید؟ ۲. زمان ازدواج چه برای طلبه چه دانشجو؟ ۳. چگونگی انتخاب با توجه شرایط دشوار امروزی؟ بخش دوم نگاه: ۱. مرز نگاه چرا تفاوت می‌کند بین فقه و اخلاق؟ ۲. آیا نحوه ی افراطی و درست نگاه کردن داریم؟ (چرا عده ای از روحانیون اصلاً هیچ نگاهی نمی‌کنند و عده ای خیر؟) ۳. احادیث و روایات را چطور باید برداشت کرد که می‌گند تقریباً به قدر ضرورت نباید نه حرفی زد به نامحرم نه نگاهی؟ ۴. آیا شرایط امروزه رامی شود در جامعه یا دانشگاه با این مباحث عملی کرد؟ (مثلاً استاد بی حجاب سرکلاس را می‌گویند در آخر سرکلاس نریم؟!) ۵. چطور در زمان جنگ که شما بودید ارتباط ها (خواهر و برادر) چطور بود؟ در آخر: ببخشید اگر طولانی شد و اینکه عده ای سوالاتم فقهی صرف نبود جایگاه در ذهنم بود که وقت حضرت عالی را گرفتم. باتشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱ و ۲- قبلاً عرض شد که شهید ثانی در کتاب منیة المرید که برای طلاب نوشته معتقد است برای تعمق بیشتر طلبه در امور علمی زود ازدواج نکند مثل حضرت امام خمینی «رضوان الله تعالی علیه» که در ۲۷ سالگی ازدواج کردند ولی برای افراد غیر طلبه که چنین محذوری را ندارند و امکان شروع زندگی مشترک برایشان هست نباید ازدواج را به تأخیر بیندازند. در مورد طلاب و دانشجویان هم اگر گرفتار شدن به گناه تهدیدشان می‌کند و می‌توانند ازدواج کنند نباید آن را به تأخیر بیندازند. ۳ و ۴- همین‌طور که می‌فرمایید اگر کسی می‌خواهد ذهن خود را در طهارت نگه دارد تا از تجلیات الهامات الهی محروم نشود باید به قدر ضرورت سخن بگوید و در حدّ ضرورت با نامحرم حرف بزند. وقتی بحث ضرورت پیش آمد در جامعه و دانشگاه نیز با همین نیت حاضر می‌شود ۵- در زمان جنگ وضع کمی بهتر بود ولی در حال حاضر نیز بحمدالله شرایط برای تعالی انسان‌ها به خوبی فراهم است. موفق باشید